

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 21/12
V Lucemburku dne 6. března 2012

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-364/10
Maďarsko v. Slovensko

**Podle generálního advokáta Y. Bota Slovenská republika neporušila unijní právo,
když maďarskému prezidentovi L. Sólyomovi odepřela vstup na své území**

*Pohyb hlav států totiž spadá do oblasti diplomatických vztahů, která zůstává v souladu
s mezinárodním právem v pravomoci členských států.*

Na pozvání sdružení se sídlem na Slovensku plánoval prezident Maďarska László Sólyom navštívit dne 21. srpna 2009 město Komárno (Slovensko), aby se tam zúčastnil slavnostního odhalení sochy svatého Štěpána, zakladatele a prvního krále uherského státu. Poté, co mezi jednotlivými velvyslanectvími došlo k výměně několika diplomatických nót ohledně plánované návštěvy, tři nejvyšší představitelé Slovenské republiky – tedy prezident republiky Ivan Gašparovič, předseda vlády Robert Fico a předseda Národní rady Pavol Paška – přijali společné prohlášení, ve kterém uvedli, že návštěvu maďarského prezidenta nepovažují za vhodnou zejména proto, že nevyjádřil přání setkat se slovenskými představiteli a že 21. srpen je zvláště citlivým datem. Plánovaná návštěva se totiž měla uskutečnit v den 41. výročí invaze vojsk Varšavské smlouvy, mezi nimiž byla i maďarská vojska, do Československa.

Písemnou nótou ze dne 21. srpna 2009 slovenský ministr zahraničních věcí informoval velvyslance Maďarska v Bratislavě (Slovensko), že slovenské orgány rozhodly odepřít prezidentovi Sólyomovi vstup na slovenské území v tentýž den z důvodu ohrožení bezpečnosti zejména na základě ustanovení směrnice 2004/38¹. Maďarský prezident, který mezitím přijel na slovenskou hranici, byl o této nótě informován a nakonec na slovenské území nevstoupil.

Maďarsko, které bylo toho názoru, že jeho prezidentovi nelze vstup na slovenské území odepřít na základě této směrnice, požádalo Komisi, aby k Soudnímu dvoru podala proti Slovenské republice žalobu pro nesplnění povinnosti. Podle Maďarska totiž směrnice umožňuje členským státům odepřít občanovi Unie vstup na jejich území pouze tehdy, pokud osobní chování dotyčného jednotlivce představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Podle Maďarska tomu tak ale v daném případě nebylo.

Komise však měla za to, že unijní právo se nevztahuje na návštěvy hlavy členského státu na území jiného členského státu a že za těchto podmínek není tvrzené nesplnění povinností odůvodněné.

Maďarsko se poté rozhodlo podat z vlastního podnětu k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti proti Slovenské republice, jak mu to umožňuje Smlouva (článek 259 SFEU)². Komise se rozhodla vstoupit do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Slovenské republiky.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46, a opravy Úř. věst. L 229, s. 35, a Úř. věst. 2005, L 197, s. 34).

² Jedná se teprve o šestý případ v historii evropské integrace, kdy členský stát podal přímo žalobu pro nesplnění povinnosti proti jinému státu. Z pěti předchozích věcí byl jen ve třech vydán rozsudek ([141/78](#) Francie v. Spojené království, [C-388/95](#) Belgie v. Španělsko, viz také TZ [36/2000](#), a [C-145/04](#) Španělsko v. Spojené království, viz také TZ [70/06](#)).

Ve svém stanovisku předneseném dnešního dne generální advokát Yves Bot nejprve konstatoval, že L. Sólyom měl v úmyslu přijet do města Komárno, aby se zúčastnil odhalení památníku, který symbolizuje historii maďarského státu, a pronést při této příležitosti proslov. V tomto případě se tedy nejedná o návštěvu omezenou na čistě soukromé zájmy, dokonce ani o návštěvu v utajení, neboť slovenské orgány byly diplomatickou cestou o této návštěvě několikrát informovány. Generální advokát měl v důsledku toho za to, že **L. Sólyom chtěl do města Komárno přijet v rámci výkonu své funkce prezidenta Maďarska, a nikoliv pouze jako občan Unie.**

V tomto kontextu Y. Bot dále upřesnil, že i když je pohyb občanů Unie mezi členskými státy upraven unijním právem, není tomu tak v případě návštěv hlav států v členských zemích. I když jsou totiž tyto návštěvy uskutečňovány v rámci Unie, **spadají do oblasti diplomatických vztahů, která zůstává v souladu s mezinárodním právem v pravomoci členských států. Návštěvy hlav států v rámci členských států Unie podléhají podle Y. Bota souhlasu hostitelského státu a pravidlům stanoveným tímto státem v rámci jeho pravomoci a nemohou být posuzovány z hlediska svobody pohybu.**

Generální advokát dále zdůraznil, že by členské státy neměly svou pravomoc v oblasti diplomacie vykonávat takovým způsobem, který by mohl vést k trvalému přerušení diplomatických vztahů mezi nimi. Takové přerušení by totiž bylo neslučitelné s procesem integrace a bylo by v rozporu se závazkem členských států udržovat dobré sousedské vztahy, jenž je nedílnou součástí jejich rozhodnutí přistoupit k Unii. Toto přerušení by navíc bránilo dosažení hlavních cílů Unie, včetně podpory míru. Z těchto důvodů by situace trvalého narušení diplomatických vztahů mezi dvěma členskými státy spadala pod unijní právo. Generální advokát však uvedl, že Soudní dvůr v projednávané věci zjevně o takové situaci nerozhoduje, což dokládá zejména setkání mezi maďarským a slovenským předsedou vlády, jež se konalo několik dní po dotčené události.

Advokátní generál nakonec konstatoval, že i když se Slovenská republika nesprávně dovolávala směrnice 2004/38 jako právního základu pro odepření vstupu maďarskému prezidentovi na své území, nepředstavuje tato okolnost zneužití práva ve smyslu judikatury Soudního dvora.

Generální advokát proto navrhl, aby Soudní dvůr **konstatoval, že Slovenská republika neporušila unijní právo, a žalobu Maďarska zamítl.**

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotčený členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stádiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106